

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

30 ΜΑΪΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 22

Η 1600ΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ Α' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Κατὰ τὸ ἔτος τὸ ἐνεσιῶν, συμπληροῦνται δέκα καὶ ἕξ ἑκατονταετηρίδες ἀπὸ τοῦ ἔτους 325, καθ' ὃ συνεκλήθη ἐν Νικαίᾳ ἡ Α' Οἰκουμένη Σύνοδος. Ἡ Ἐκκλησία ἡ Ὀρθόδοξος, ἀλώβητον διασώσασα τὴν παραδοθεῖσαν ὑπὸ τῶν Πατέρων διδασκαλίαν, τὴν σπουδαιοτάτην ταύτην ἀμφετηρίδα πάνηγουρικῶς ἐορτάζουσα αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τῆς μνήμης τῶν ἀπαρτισάντων τὴν μνημειώδη ἐκείνην Σύνοδον τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων Πατέρων, στρέφει πρὸς τὰ ὀπίσω βλέμμα ἑταστικόν, ἀνασκοποῦσα δὲ τὴν διαδρομὴν τῶν διαγυθέντων δέκα καὶ ἕξ αἰῶνων, δόξαν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπει εἰς τὸν θεῖον αὐτῆς δομήτορα, ὅτι διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐστερέωσεν αὐτὴν ἐν τῇ ἀληθείᾳ, ἣς τὰς πρώτας βάσεις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ θεοῦ Πνεύματος ὀδηγούμενοι καὶ φωτιζόμενοι ἔθηκαν ἐν τῇ Α' Οἰκουμένικῃ Συνόδῳ οἱ πνευματέμφοροι αὐτῆς Πατέρες.

Διότι μεγίστη, ὁμολογουμένως, ὑπῆρξεν ἡ σημασία τῆς Συνόδου ταύτης. Μεγίστη διὰ τὰ θέματα, αἵτινα αὐτὴν ἀπασχόλησαν, διὰ τὴν δογματικὴν αὐτῶν διατύπωσιν καὶ διὰ τὸν ἐν τῇ συνοδικῇ ἀρχῇ διὰ παντὸς καθορισμὸν τοῦ ἀλάθητου τῆς θείας ἀληθείας ἐρμηνέως καὶ μάρτυρος.

Πρώτιστα πάντων ἡ ἐν Νικαίᾳ Σύνοδος τοῦ 325 ἐγένετο διάσημος διὰ τὸν ὀρισμὸν καὶ τὴν διατύπωσιν τῶν κυριωτάτων τῆς ὀρθοδόξου πίστεως βάσεων, ἐφ' ὅσον τὸ ἀμφισβητούμενον καὶ τεθὲν ἐνώπιον αὐτῆς ζήτημα ἀπετέλει τὸ κέντρον καὶ τὴν οὐσίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἥτοι αὐτῇ τοῦ δευτέρου προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος ἡ θεότης, εὐτὸ πρὸς τὸν Πατέρα ὁμοούσιον ἠρνεῖτο ὁ πρῶτος ἀρχὸν τῆς σοβούσης τότε αἰρέσεως Ἄρειος.

Αἱ ἀρειανικαὶ ἕριδες θὰ ἐτάραττον τὴν Ἐκκλησίαν ἀτελευτήτως, εἰ μὴ δὲν συνεκαλεῖτο ἡ Σύνοδος αὕτη, ὅπως διὰ τοῦ κύρους τῆς ἀπαξ καὶ διὰ παντὸς ἀθηντικῶς θέσθι τέρμα εἰς τὸν δεινότατον ἐκείνον ἐκκλησιαστικὸν καὶ θεολογικὸν σάλον. Ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης συγκαλήθη ἡ Α' Οἰκουμένη

Σύνοδος αὕτη ἔθηκεν ἀμετακλήτως τὰ θεμέλια τῆς πίστεως, αἱ ἀποφάσεις δ' αὐτῆς καὶ οἱ ὀρισμοὶ οὐ μόνον συνίσταν τὸν θεῖον νόμον διὰ πάντας τοὺς εἰς Χριστὸν πιστεύοντας εἰς τὸν ὁμοούσιον υἱὸν τοῦ Θεοῦ Πατρός, ἐνσαρκωθέντα πρὸς σωτηρίαν τοῦ κόσμου, ἀλλὰ καὶ ἐχρησίμευσαν ὡς γνώμων τῆς ἐν ἀναλόγῳ περιστάσει μελλούσης τῆς Ἐκκλησίας δράσεως. Οἱ συγκροτήσαντες αὐτὴν θεοὶ τῆς Ἐκκλησίας Πατέρες, ἐκθέτοντες ἐν αὐτῇ μετὰ συζητητικὴν κοινολογίαν ἐν ὀνόματι τοῦ ἁγ. Πνεύματος καὶ ὑπὸ τὴν καθοδηγίαν αὐτοῦ τοὺς οὐσιώδεις κανόνας τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, ἔθηκαν διὰ τῶν κοινῶν αὐτῶν ἀποφάνσεων τὰς πρώτας τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ βάσεις, ἐξῆγγελλον δ' εἰς τε τοὺς συγχρόνους πιστοὺς, καὶ εἰς τὰς μετέπειτα χριστιανικὰς γενεὰς ἐν τίνι συνίσταται ἡ ἀληθὴς καὶ ὀρθόδοξος εἰς Χριστὸν πίστις, αὐτὴ ἐκείνη, ἣν ὁ τῆς Ἐκκλησίας θεῖος δομήτωρ ἀπεκάλυπεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ οἱ θεοὶ μετέπειτα μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἀποστολοὶ ἐκήρυξαν εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. Οὕτως ἡ Α' Οἰκουμένη Σύνοδος, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ κατὰ τὸ ὑπόδειγμα καὶ ἐπὶ τῶν βίσεων αὐτῆς μετέπειτα συγκληθεῖσαι ἐξ ἀναλόγων ἀφορμῶν Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, κατέστησαν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἀπρόσβλητον πνευματικὴν ἀκρόπολιν, καθ' ἣς μὲν πᾶσαι αἱ ἔφοδοι τῆς εἰεροδιδασκαλίας θραύονται, ἧς δὲ προστατεύει διὰ τῆς ἐν αὐτῇ θείας ἀληθείας τὴν ὅλην πνευματικὴν καὶ ἡθικὴν τῆς ἀνθρωπότητος ζωὴν.

Ἄλλ' ἐπὶ πλέον ἡ Α' Οἰκουμένη Σύνοδος ἀπαξ καὶ διὰ παντὸς διεστρώσθη καὶ ταύτην τὴν σπουδαιοτάτην καὶ θεμελιωδεστάτην ἐν τῷ ὀρθοδόξῳ Χριστιανισμῷ ἀρχήν: ὅτι οὐδεὶς ἐν αὐτῇ δύναται νὰ ἐμφανισθῇ φορεὺς καὶ ταμιεῖον καὶ ἔγκυρος καὶ ἀθηντικὴ καὶ ἀλάθητος πηγὴ καὶ ἐξάγγελος καὶ ἐρμηνεὺς τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποκαλυφθείσης ἡμῖν ἀληθείας, παρεκτὸς τῆς Οἰκουμένης Ἐκκλησίας, ἐν συνόδοις ἀποφαινομένης ἐν ἁγ. Πνεύματι οἰκουμένικῶς ἐκ συμπάσης τῆς ποιμαινούσης ἱεραρχίας ἀποτελουμένης. Μετὰ τὴν ἀπο

στολικήν ἐν Ἱεροσολύμοις σύνοδον τὸ πρῶτον νῦν ἢ Οἰκουμενικὴ τῆς ἐν τῷ μεταξὺ διαπλατυνθείσης καὶ μεγαλυνθείσης Ἐκκλησίας Σύνοδος καθιστᾷ τὴν ἀρχὴν τῆς συνοδικότητος τῆς Ἐκκλησίας, ὀριστικῶς ἐμπεδοῦσα εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ πληρώματος τῶν πιστῶν τὸ δόγμα τοῦ ἀλαθῆτου μόνης τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας ἐν Πνεύματι ἁγίῳ συνεργομένης καὶ ἀποφαινομένης ἐπὶ τῶν θεμελιωδῶν τῆς πίστεως καὶ τῆς ἠθικῆς ἀληθειῶν.

Οὕτως ἡ Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, θεσπίσασα τὸ τῆς ἁγίας Τριάδος δόγμα, ἰδιαίτατα δὲ τὸ τῆς ὁμοουσιότητος τοῦ Υἱοῦ πρὸς τὸν Πατέρα, οὐ μόνον τὸν σύγχρονον αὐτῇ ἀρειανισμόν καταδικάσασεν, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς μετέπειτα, καὶ τοὺς ἡμῖν συγχρόνους ἀρνητὰς τῆς θεότητος τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας ἀποστομῶνα· καταστήσασα δὲ καὶ τὸ δόγμα τοῦ ἀλαθῆτου μόνης τῆς Ἐκκλησίας, ὡς τοιαύτης, ἀποτελεῖ τὸν διηγετικὴν καὶ αὐθεντικὸν ἔλεγχον τῆς καινοτόμου ἐκείνης ἀποπειράς τοῦ παπικοῦ ἀλαθῆτου. Διὰ τὸν ὀρισμὸν τῶν δύο τούτων θεμελιωδῶν τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ἀληθειῶν, ἀνεξαργητῶς τῆς ἄλλης σημασίας αὐτῆς, δικαίως γράφεται ἡ Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ὑπὸ συμπάσης τῆς ὀρθοδόξου Χριστιανουσύνης ἐπὶ τῇ σήμερον πανηγυριζομένη ἐξακκοισιῶσιν αὐτῆς ἀμφιετηρίδι.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἀπαραχάρακτον διασώζουσα τὸ ὑπὸ τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τὸ πρῶτον διατυπωθὲν καὶ ὑπὸ τῆς Β' συμπληρωθὲν Σύμβολον τῆς πίστεως, καὶ ἰδιαίτατα ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἀπαγγέλλουσα τὸ Σύμβολον ἐν ἡ γλώσση ἀπηγγέλθη ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐν βαθυτάτῃ εὐγνωμοσύνῃ δοξολογεῖ τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ἱερωτάτῃ ταύτῃ ἀμφιετηρίδι τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

*Ο Γυμνασιάρχης τοῦ Θεοῦ Γυμνασίου κ. Παντελάκης ἐπισκεφθεὶς τελευταίως τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὀρφανοτροφεῖον ἀπυθύνη πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν.

Μακαριώτατε,

Οἱ ἀποτελοῦντες τὸν σύλλογον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῆς νεότητος τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου Θεοῦ Γυμνασίου μαθηταί, ἀπεφασίεσαν νὰ ἔλθωσιν ἀρωγὰ εἰς τὰ ὄρφανὰ τοῦ ἐν Βουλιαγμένῃ ὑπὸ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως συντηρουμένου Οἰκοτροφείου, παρεκάλεσάν με νὰ συνοδεύσω ἐξ ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ ἔθρονον τοῦτο, ὅπως ἐκ τοῦ πληθίου γνωρί-

σάντες τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ τελεσφορωτέρων παράσχωσι τὴν ἀρωγὴν αὐτῶν εἰς τὰ ὄρφανὰ ταῦτα. Κατὰ τὴν παρελθούσαν λοιπὸν ἐβδομάδα ἐπισκεφθεὶς τὸ εἰρημένον ἔθρονον καὶ μετὰ πολλῆς προσοχῆς ἐφ' ὅλην ἡμέραν παρακολουθήσας τὰ ἐν αὐτῷ γινόμενα, τοσοῦτον ἐθιχόμενα τὴν τελουμένην ἐργασίαν ἐν αὐτῷ καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ ἔλπίζω εὖν τῷ χρόνῳ ὅτι δύναται νὰ προσέλθωσιν ἐξ αὐτοῦ εἰς τὸ ἔθρονον, ὅτε ἐθεώρησα ἐπιτακτικὸν καθήκον μου νὰ ὑποβάλω σκέψεις τινὰς σχετικὰς πρὸς τὸ Οἰκοτροφεῖον τοῦτο, ἐφ' ἃς εὐλαβῶς ἐπικαλοῦμαι τὴν προσοχὴν τῆς Ἱμετέρας Μακαριότητος.

Ἡθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὸν ἐπισκέπτην γενναῖα ἢ ἀληθῶς εὐάρεστος ἐντύπωσις ὅτι ἡ τάξις, ἡ εὐπρέπεια καὶ ἡ καθαρὴ βασίλευσις πανταχοῦ τοῦ ἰδρύματος, εἰς τε τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα καθαρὰ καὶ εὐπρεπῆ καὶ εὐπρεπῆ τὰ παιδιὰ, καθαρὰ καὶ εὐπρεπῆ τὰ δωμάτια τῶν κοιτῶνων καὶ τοῦ σπουδαστηρίου καὶ τοῦ ἐστιατορίου των, καθαρὰ καὶ εὐπρεπῆ τὰ ἄλλα διαμερίσματα τοῦ ἰδρύματος. Ἀφοῦ δὲ ἐν τοιοῦτῳ περιβάλλοντι ἀνατρέφονται τὰ παιδιὰ ταῦτα, ἐπόμενον εἶνε ὅτι βαθύτατα ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν θὰ φυτευθῇ ἡ πρὸς τὴν τάξιν, τὴν εὐπρέπειαν καὶ τὴν καθαρότητα ἀγάπη καὶ θὰ κοσμήσιν αὐτὰ καὶ κατοπιν ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ των αἱ τρεῖς αὐταὶ θεμελιώδεις τῆς εὐδαιμονίας ἀρεταὶ παντὸς ἀνθρώπου.

Ἄλλ' οὐχ ἥττον ἐξόχως εὐάρεστον ἐντύπωσιν προκαλεῖται καὶ ἡ φαιδρότης καὶ ἡ εὐκοσμία τῶν παιδιῶν. Ἐπὶ 10 συνεχεῖς ὥρας μετ' ἀδιαπτώτου ἐνδιαφέροντος παρηκολούθουσαν ταῦτα παιζόντα καθ' ἡμέρας, παιζόντα κατὰ τάξεις, παιζόντα ὅλα συλλήδην, τραγουδοῦντα, ψάλλοντα, γαρβύοντα, τρώγοντα, ἐξεταζόμενα, συνδιαλεγόμενα, καὶ οὐδεμίαν, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην παρεκτροπὴν, ἢ ἀκοσμίαν ἐν αὐτοῖς παρατήρησα. Ὅλα ὡς καλὰ ἀδελφάνια φαιδρά, εὐταλῆ, ἄσπερα ἠεχολοῦντο εἰς τὰ ἔργα των, τὰ τε σοβαρὰ καὶ τὰ παιγνιώδη, καὶ οὐδὲ εἰς ἀκοσμος λόγος, οὐδεμίαν ἀσπρον προῆξις ἐκλήιδωσε τὴν ὥραν εἰκόνα, ἢ παρουσίαζουσαν.

Θαυμασμοῦ δὲ ἄξια εἶναι καὶ ἡ ἐπιδοσις αὐτῶν εἰς τὰ μαθήματα. Ἐξασπιδὸς παιδιῶν, εἰσελθόν τῇ 12 Ἰανουαρίου εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖον, μετὰ πολλῆς εὐχετησίας ἀνεγίνωσκον ἐν τῷ ἀναγνωσματορῶν του, μετ' εὐκρινεῶς ἀπαγγελίας ἀπήγγειλε ποιηματακτικὰ καὶ μετὰ πολλῆς χάριτος διηγεῖτο ἐκ τῆς ἱερᾶς Ἱστορίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας, μαθητῆς δὲ τῆς Α'. εἰδῶς τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου ἐπέδειξε τοιαύτης γνώσεως εἰς ὅλα τὰ μαθήματα, ὅσας δὲν ἔχουσι συνήθως οἱ εἰσιτηριοὶν ἐξέτασιν εἰς τὰ γυμνάσια ἡμῶν ὑφιστάμενοι μαθηταί.

Παντὸς δὲ ἐπαίνου ἄξια εἶναι καὶ ἡ κοινωνικὴ τῶν τροφίμων ὀργάνωσις. Ἐχουσι τοὺς ἐπιμελητὰς των, φροντίζοντας περὶ τῶν εκπαιδευτικῶν ἀναγκῶν τῶν συναδέλφων των, ἔχουσι τοὺς ἀστυνόμεους των, ἐπιμελουμένους τῆς εὐκοσμίας τῶν μαθητῶν ἐκτὸς τοῦ σχολείου, ἔχουσι τοὺς δικασ-

στάς των δικάζοντας τους υπό των άστυνόμων καταγγελλομένους, έχουνι τους νοσοκόμους των, περιποιουμένους τους άσθενοῦντας τροφίμους. Οὕτω θ' ἀπὸ νεαρωτάτης ἡλικίας ἐθιζόμενα νὰ εἰδῶνται τοὺς ἄρχοντας των καὶ νὰ ὑπακούωσιν εἰς τοὺς νόμους των, νὰ φροντίζωσι περὶ ἀλλήλων καὶ νὰ ὑπηρετῶσι πάντες εἰς τὸ κοινὸν ἀγαθόν, θαυμασίως προπαιδεύονται εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀλληλεγγύην τοῦ κατόπιν βίου των.

Γενικῶς δὲ εἰπεῖν, Μακαριώτατε, πλήρης ἀτομικὴ ἐλευθερία καὶ αὐτόνομία καὶ αὐστηρὰ ἐν ταῦτῳ καὶ ἀτομικὴ καὶ ὁμαδικὴ πειθαρχία ἐν ζηλευτῇ ἀρμονίᾳ συνδυαζόμεναι βασιλεύουσιν ἐν τῷ Οἰκοτροφίῳ τούτῳ. Ὁ θεώμενος τὰ παιδιὰ ταῦτα κατὰ τὰς ἀπὸ τῶν μαθημάτων ὥρας τῆς σχολῆς αὐτῶν νὰ σκιρτῶσι, νὰ φωνάζωσι, νὰ τρέχωσι, καὶ εὐθὺς ἔπειτα, ἐπὶ τῷ προτάγματι τοῦ Διευθυντοῦ, εὐκοσμία καὶ εὐτακτα νὰ παρακάνηται εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ φαγητοῦ, ἀπορεῖ πῶς τοσοῦτον εὐκόλως ἐκ τῆς ἄκρας ἐλευθερίας μεταπηδῶσιν εἰς τὴν ἄκραν πειθαρχίαν καὶ πῶς ἀπέκτησαν τὴν καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς μεγάλους σπανίαν ἔξιν τοῦ ἐν παντὶ πρέποντος...

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω αὐτομάτως ἐπέρχεται εἰς τὸν νοῦν παντὸς δυναμένου προσηκόντως νὰ ἐκτιμῆσῃ αὐτὰ ἢ ἐξῆς σκέψις, Μακαριώτατε.

Ἄφου ἔχομεν πολλὰς ἑκατοντάδας ὄρφανῶν πολέμου καὶ ὄρφανῶν προσφύγων καὶ θὰ ἠθναίμεθα πάντα ταῦτα, ἢ τὰ πλεῖστα αὐτῶν νὰ ἀναθρέψωμεν καὶ μορφώσωμεν τόσον καλῶς, ὅσον ἀνατρέφονται καὶ μορφοῦνται τὰ σημερινὰ ἑκατὸν παιδιὰ τῆς Βουλγαριμένης, διατί, Μακαριώτατε, τὸ μικρὸν Οἰκοτροφεῖον τοῦτο νὰ μὴ μεταβληθῇ εἰς μέγα φυτώριον ἀγαθῶν ἱερέων καὶ ἀγαθῶν διδασκάλων, ὧν τοσαύτην ἔλλειψιν ἔχει, ὡς γνωστόν, τὸ ἡμέτερον Ἔθνος; Δὲν θὰ εἶναι ἄρα γε δυνατόν ἐκ τῶν μυριάδων πλουσίων Ἑλλήνων τῆς σήμερον νὰ εὐρεθῶσιν ὀλίγοι τινὲς ἀληθῶς φιλόφρονες καὶ φιλοπάτριδες ἄνδρες, οἵτινες συναισθανόμενοι τὰς πρὸς τὸ Ἔθνος αὐτῶν ὑποχρεώσεις των καὶ κατανοοῦντες πόσων ἀγαθῶν πρόξενος θὰ ἀπέβαιεν εἰς τὴν πατρίδα των ἢ παρασκευὴ χρηστῶν ἱερέων καὶ χρηστῶν διδασκάλων, νὰ φιλοτιμηθῶσι νὰ προσφέρωσιν εἰς τὴν Ἑμετέραν Μακαριότητα τὰ ἀπαιτούμενα χρηματικὰ μέσα, ὥστε νὰ δυνηθῇ εὐθὺς περισυλλέγουσα ὅσον τὸ δυνατόν πλεῖστα τοιαῦτα ὄρφανὰ καὶ ἐπεκτείνουσα τὸν σκοπὸν τοῦ ἰδρύματος νὰ μεταβάλῃ αὐτὸ εἰς Ἱεροδιδασκαλεῖον; Καὶ θὰ ἦτο μικρὰ ἢ ὠφέλεια εἰς τὸ Ἔθνος, Μακαριώτατε, ἂν μετὰ τινὰ ἔτη ἐξήρχοντο κατ' ἔτος περὶ τοὺς ἑκατὸν ἱερεῖς καὶ διδασκάλους ἐκ τοῦ ἰδρύματος τούτου, ὁσῆτις ἐν θαυμασίως ὑπὸ τῆς φύσεως εὐνοηθέντι τόπῳ πλήρεις υἰείας καὶ ῥώμης νεανίσκοι ἀναπτυσσόμενοι καὶ τοσοῦτον ἐπιμελῶς καὶ ἀριτίως τὸν τε νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μορφούμενοι θὰ διεσπείροντο ἔπειτα εἰς διάφορα χωρία τῆς Ἑλλάδος σεμνοὶ καὶ περ-

τισμένοι τοῦ λαοῦ λευίται καὶ φρονηματίαι καὶ ἐνθουσιῶδεις παιδαγωγοὶ τῆς νεότητος;

Εἰς τοιαύτην τινὰ ὄντως ἐθνωφελῆ καὶ πραγματικῶς χριστιανικὴν πράξιν ἂν κατώρθου ἢ Ἑμετέρα Μακαριότης νὰ ἐξέυρη τινὸς τῶν πλουσίων Ἑλλήνων ἐπικούρους, ἀναμφιβόλως θὰ ἐπέσκα ἐπὶ γενεὰς γενεῶν τὰς εὐλογίας καὶ τοῦ μακαρισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας. Τὸ μικρὸν τότε δενδρῦλλον, ὅπερ μετὰ τοσαύτης ἀγάπης φυτεύσαντες τοσοῦτον ἐπιμελῶς καλλιεργεῖτε νῦν, Μακαριώτατε, πολὺ ταχέως θὰ ἀνεπτύσσεται εἰς καλλίκαρπον δένδρον, ἐξ οὗ εὐχυστοτάτους θὰ ἔδραπε τοὺς καρποὺς εὐγνωμενοῦσα Ἑμὴν ἢ φίλη Πατρίς.

Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐξαιτούμενος τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Ἑμετέρας Μακαριότητος καὶ εὐλαδῶς ἀπαζόμενος τὴν δεξιάν αὐτῆς διατελῶ τέκνον ἐν Κυρίῳ εὐπειθέστατον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἀπριλίου 1925

ΕΜΜ. Γ. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗΣ

Γυμνασιάρχης τοῦ 6ου Γυμνασίου

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Ἡ κἀθοδος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς.—7 Ἰουνίου

Ἐὸ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ Γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεῦσουσιν ὕδατος ζῶντος. (Ἰωάν. 7, 38).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Διὰ τῆς ἀπλουστάτης ταύτης φρασσεολογίας συμβολίζει ὁ Σωτὴρ ἡμῶν τὰ πολλαπλὰ χαρίσματα τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατὰ τὴν μεγαλειώδη ἐκείνην τῆς Πεντηκοστῆς ἡμέραν. Ἰδῶμεν τὰ θαυμασιὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιφοιτήσεως ταύτης: ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.—Α'. Ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους. Β'. Ἐπὶ τοὺς πρώτους Χριστιανούς.—Θὰ διδαχθῶμεν τί δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἐν ἡμῖν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Ἀποτελέσματα ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους.

1.—Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἦρε τὰς ἠθικὰς τῶν Ἀποστόλων ἀτελείας, ἃς εἶχον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ ἐνεφύσησεν αὐτοῖς καὶ ἐδαψίλευσε τὰς ἀντιθέτους ἀρετὰς. Πρῶτερον ἦσαν φιλόδοξοι, φιλόπρωτοι, εὐερέθιστοι, δύσπιστοι... κατόπιν ταπεινοί, εὐπειθεῖς, ὑπομονητικοί, εὐτύχημα θεωροῦντες νὰ ὑποφέρωσιν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ.

Ταῦτα δύναται καὶ δι' ἡμᾶς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Ἀλλὰ παρῆγομεν αὐτῷ πρὸς τοῦτο τὴν καρδίαν ἡμῶν;

2.—Ἐφώτισε τὴν διάνοιαν αὐτῶν: ἰδοὺ αὐτοὶ κήρυκες εὐαγγελιστοὶ. Πειροθήσεις σιδηρᾶ καὶ φῶς λαμπρὸν ἐν τῇ πίστει αὐτῶν. Ἐννοοῦμεν ἡμεῖς ποῦ χολαίνομεν καὶ διατί;

3.—Ἐνίσχυσε πρὸς τὸ ὑπομένειν τὰς δοκιμασίας τοῦ βίου καὶ τῆς ἱερᾶς των ἀποστολῆς. Ποῦ εἶναι ἡ προτέρα δειλία των; Δὲν εἶναι αὐτοί, οἵτινες εἶχον ἐγκαταλίπει τὸν Ἰησοῦν κατὰ τὴν νύκτα τοῦ πάθους Του; Δὲν εἶναι αὐτοὶ οἵτινες ἐκρύπτοντο διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων; Ἀλλ' ἰδοὺ μετὰ τὴν κἀθοδον

τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἰδοὺ αὐτοὶ ἰσχυροί, ἀποφασιστικοί, κήρυκες διαπύρσοι τοῦ Ἐσταυρωμένου (βλ. Πρξ. 2, 23).

Ἐννοοῦμεν διατὶ ἡ ἀπογοήτευσίς, ἡ λιποψυχία, ἡ διασπακτικότητα .. ἔμπολεύουσιν ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν ;

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Ἀποτελέσματα ἐπὶ τοὺς πρώτους Χριστιανούς.

Ἀνεμύρφωσεν αὐτοὺς τελείως :

1.—Προσεκαυτέρουσαν τῇ διδαχῇ τῶν Ἀποστόλων. (πραξ. 2 42) Ὅποιον θέρησαν πίστεως ἀναδίδει ἡ ταπεινότης αὐτῆς ; Καὶ πειθόμεθα ἡμεῖς ὅτι ἀδιαφοροῦντες πρὸς τὴν ἀνάστασιν τῆς διδασκαλίας ἐν τοῖς κηρύγμασι καὶ ἐν τοῖς σχολείοις, σβεννύομεν ὑπέροχον χάρισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ;

2.—Προσεκαυτέρουσαν εἰς τὴν κοινὴν διανομήν τοῦ ἄρτου (αὐτέστι). Θαυμασία ἀγάπη !

3.—Δὲν ἀπέλειπον ἀπὸ τῶν προσευχῶν. . .

4.—Ἔιχον τὰ πάντα κοινά : θαῦμα οἰκογενειακοῦ βίου. Καθ' ἣν στιγμήν ὑπέροχον ἐν τῇ πρώτῃ ἐκείνῃ χριστιανικῇ κοινότητι ἄνθρωποι ἔχοντες ἀνάγκην, οἱ εὐποροῦντες ἀπεδείκνυον τσαύτην ἀνεξαρτησίαν ἀπὸ τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν τοῦ κόσμου τούτου, ὥστε ἔθετον τὰ ὑπάρχοντά των ἀμέσως πρὸς θεράπείαν τῶν κοινῶν ἀναγκῶν. . . Μόνον ἡ θεία Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ καὶ σήμερον τὸ πνεῦμα τοῦτο τῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἀλληλοβοήθειας, ὥστε νὰ ἀνακουφίζονται τὰ πάσχοντα καὶ ἐνδεῆ μέλη τῆς χριστιανικῆς κοινότητος καὶ τῆς ἐν γένει ἀνθρωπότητος. Μακρὰν τοῦ Θεοῦ κείται ὁλεθροῦς. . .

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Πνεῦμα Πανάγιον, φώτισον τὰς διανοίας ἡμῶν· κατάκουσον τὸ ψεῦδος, τὴν πλάνην· ὀρίξωσον ἐν ἡμῖν τὸν ἐνθεον ἔκείνον Ἀποστολικὸν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ ζῆλον· τοὺς λειτουργοὺς τοῦ Ὑψίστου κίνη ἐπὶ τὰ ἔργα τοῦ Ἀποστολικοῦ βίου· τοὺς πιστοὺς ἐνίσχυε, τοὺς πλανωμένους ἐπανάγαγε. Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, Πνεῦμα παρηγόρων, Πνεῦμα ἀγιότητος, Πνεῦμα ἐνισχύσεως, ἐνεκλήνωσον ἐν ἡμῖν.

E. I. K.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§ § Μερὲς ἀριστοκρατίδων εὐπορουσῶν κυριῶν, μὴ θεωροῦσα ὡς ἀποκλειστικὸν τῆς γυναικὸς προορισμὸν τὸν καλλωπισμὸν, τὴν φιλαρέσκειαν, τὴν νωχέλειαν, τοὺς χοροὺς καὶ τὰς ἐπιδείξεις, ἀλλὰ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ γυνὴ δύναται ν' ἀποβῆ ὠφελιμωτάτη κοινωνικῶς, ἀπεφάσισε νὰ ὀργανωθῇ εἰς φιλανθρωπικοὺς ὀργανισμοὺς, τῶν ὁποίων μέλημα εἶνε κυρίως ἡ προστασία καὶ περιποίησις τῶν βρεφῶν. Αὐταὶ οὖσαι οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητοι, παρασκευάζουσιν ὁμως ἰδιοχείρως διάφορα ἐργόχειρα, ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ὁποίων προσέρχονται ἀρωγοὶ εἰς τὰ ἄπορα βρέφη. Τοιοῦτοτρόπως ἐπιτυγχάνονται πολλὰ καὶ συγχρόνως, ἐπ' ὠφελεία καὶ τῶν δύο μερῶν, Πρῶτον γενόμεναι τῆς γλυκύτητος τῆς ἐργασίας ἀποδιώκουσαν τὴν ἐκ τῆς ἀργίας ἀνίαν. Δεύτερον ἀπησχολημέναι εἰς τὴν ἀρε-

τὴν τῆς ἐργασίας ἀποφεύγουσι τὰς ἐκ τῆς ἀεργίας ἀμαρτίας, ὧν αὕτη ἀποβαίνει μήτηρ. Τρίτον ἐθίζονται νὰ ἐκτιμῶσι τὴν ἐργασίαν καὶ νὰ σέβωνται καὶ ἀγαπῶσι τὸν ἐργάτην, πάντα ἐργάτην. Τέταρτον βλέπουν ὀφθαλμοφανῶς καὶ ἀντιλαμβάνονται παντοιοτρόπως ὁπίσης εὐλογίας φορεὺς εἶνε ἡ ἐργασία, ὅταν γίνεται ἐν ὀνόματι τῆς ὑψίστης τῶν ἀρετῶν : τῆς φιλανθρωπίας, καὶ δὴ ἐκείνης, ἣτις ἀφορᾷ εἰς τὰ ἀσθενέστερα καὶ τὰ ἀθώοτερα πλάσματα τοῦ Θεοῦ : τὰ βρέφη Πέμπτον, διὰ τῆς προστασίας τῶν ἀπόρων βρεφῶν σφίξουσι κυριολεκτικῶς καὶ οἰκονομοῦσι πολυτιμοτάτας διὰ τὴν κοινωσίαν καὶ τὸ ἔθνος ζωᾶς, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ὑπὸ δυσμενεῖς ὑγιεινὰς συνθήκας εὐρείας θνησιμότητος τῶν βρεφῶν παρ' ἡμῖν. Ἄλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀπαριθμηθῶσι καὶ ἄλλαι ἐπιόψεις τῆς λαμπρᾶς ταύτης φιλανθρωπικῆς τῆς μερίδος ταύτης τῶν καλῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων δράσεως, ὅταν ἀρκῆ καὶ μόνῃ ἡ ψυχικὴ εὐδαιμονία, τὴν ὁποίαν προσπορίζει εἰς τὰς εὐγενεῖς ἐργάτιδας ἢ συναίσθησις, ὅτι μέγιστον ἀγαθὸν ἐπιτελοῦν ;

§ § Καὶ ἡ ἐν Θεσσαλονικῇ γενικὴ τῶν τροχιοδρομικῶν πεντακοσιομελῆς που συνέλευσις κατέλυσε τὸ κομμουνιστικὸν προεδρεῖόν της, ἐκλέξασα δὲ πρόεδρον αὐτῆς ἐργάτην ἀρχῶν συντηρητικῶν διετράνωσε τὴν σταθεράν της ἀπόφασιν νὰ δώσῃ τέρμα εἰς τοὺς κομμουνιστικοὺς ἀλεκτορισμοὺς τῶν διατρεφομένων ὑπὸ τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας τῆς Γ' Διεθνούς διὰ νὰ θορυβῶσιν εἰς βᾶρος πτωχῶν καὶ ἐντίμων ἐργατῶν. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι τὸ κράτος τῆς φρονήσεως καὶ τῆς πραγματικῆς ἐκτιμήσεως τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων κατακτᾷ ἕδαφος ὁσημέραι εὐρύτερον παρ' ἡμῖν, ὡς ἄλλως τε ἀνεμένετο, οἱ δὲ καλοὶ ἐργάται, ἐπανευρίσκοντες τὴν γαλήνην των, εὐεργετοῦσι καὶ τοὺς ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς τέως ὑποκινητὰς καὶ ἐκμεταλλευτὰς των, ἀναγκάζοντες αὐτοὺς ἢ νὰ εὐρωσιν ἐντιμον ἐνταῦθα πόρον ζωῆς, ἢ νὰ ἐξαργυρώσωσι τὸν ὑπὲρ τοῦ κομμουνισμοῦ ζῆλον των εἰς ἄλλα ἐδάφη, πρὸς φορῶτερὰ διὰ τοιαῦτα πειράματα.

§ § Εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐνομιζέτο ὁ Τεκτονισμὸς ὡς ἀπλή καὶ ἀβλαβὴς ἀνάμνησις παλαιᾶς ἀκμῆς καὶ .. εὐκλείας, αἴφνης ἠκούσθησαν κατ' αὐτοῦ δεινὰ κατηγορητήρια τοῦ Ἰταλοῦ δικτάτορος, χαρακτηρίσαντος αὐτὸν ὡς μυστικὸν σωματεῖον ἐπικινδυνότατον «διὰ τοὺς σπουδαιότερους θεσμοὺς τοὺς διέποντας τὴν δικαιοσύνην, τοὺς ἀφορῶντας εἰς τὴν διάπλασιν τῶν νέων γενεῶν καὶ τοὺς ἐκπροσωποῦντας τὴν δύναμιν τοῦ στρατοῦ». Τοῦτο δὲ διαπιστώσας ὁ κ. Μουσολλίνης, διὰ τὸν Ἰταλικὸν τοῦλάχιστον ἐλευθεροτεκτονισμὸν, μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν ἀκαμψίας προέβη

ἐν ἀκαρεὶ καὶ ἀνευ περιστροφῶν εἰς τὴν νομοθετικὴν του κατάρτησιν. Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι, τὸ δριμύ τοῦ Ἰταλοῦ Πρωθυπουργοῦ κατηγορητήριον ἐφαρμόζεται εἰς μόνον τὸν ἐλευθεροτεκτονισμὸν τῆς πατρίδος του καὶ ὅτι αἱ ὅπου ἀλλαχοῦ, — καὶ παρ' ἡμῖν —, μασωνικαὶ λεγόμεναι στοαί, στεγάζουσι ἀπλῶς ἀγαθοὺς συμπολίτας, ἀρεσκομένους εἰς ἀβλαβεῖς φιλοπαίγμονας χαριεντισμοὺς διὰ διαφορῶν «μυστηριωδῶν» χειρονομῶν. Μόνον μίαν ἀπορίαν θὰ ἠθέλομεν νὰ διατυπώσωμεν: ἐὰν τὰ σωματεῖα αὐτὰ ἐπιδιώκουν σκοποὺς ἀγαθοῦς, ἢ καὶ οὐδένα, ἐπὶ τέλους, σκοπὸν, πρὸς τί νὰ θέλουν νὰ κρύπτονται ὑπὸ τὸν μῶδιον τοῦ μυστηριώδους ἐρέβους εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν πρὸ τῶν ἀπλῶν πανταχόθεν ἀκτινοβολῶν τρέπεται εἰς φυγὴν πᾶν τοῦ κόσμου τούτου μυστήριον;

§ § Περὶ φθίνοντα τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον ἐν Μόσχᾳ συνεκλήθη Γενικὴ Συνέλευσις τῶν παραγόντων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκείνης μερίδος, ἣτις, καταργήσασα τὸν θεσμὸν τοῦ Πατριαρχείου, ἐδέχθη τὴν ἐπὶ μόνῃς τῆς συνοδικῆς ἀρχῆς ὀργάνωσιν τῆς ὀρθοδόξου ἐν Ῥωσσίᾳ Ἐκκλησίας καὶ κατήρτισε τὴν «Ἱερὰν Σύνοδον τῆς ὀρθοδόξου Ῥωσσικῆς Ἐκκλησίας», ἣτις, στήσασα ἀντιμέτωπος τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος, ἐνεφανίσθη ὡς «ἐκκλησιαστικὴ ἀνακαινισίς». Ἡ «ἀνακαινιστικὴ κίνησις» αὕτη — ὡς ἀποκαλεῖ ἑαυτὴν ἢ ἐν λόγῳ μερίς —, ἀριθμεῖ σήμερον 170 ἐπισκόπους, ὧν αἱ πλείονες εἶχον τὸν ἀρχιερατικὸν βαθμὸν ἀπὸ τῆς «παλαιᾶς» Ἐκκλησίας, 18 000 πρεσβυτέρους καὶ διακόνους καὶ 17.000 ἐνοριακὰς κοινότητας. Τὴν Συνέλευσιν ἀπήρτισαν 43 μητροπολίται καὶ ἀρχιεπίσκοποι καὶ 37 πρεσβύτεροι, διάκονοι καὶ λαϊκοὶ (θεολόγοι καθηγηταί), προήδρευσε δ' αὐτῆς ὁ μητροπολίτης Μένιγγραδ (Πετροπόλεως) Βενιαμίν. Αἱ κατὰ τὰς συνεδρίας τῆς Συνελεύσεως γεινόμεναι ἀνακοινώσεις, αἱ ἐπ' αὐτῶν συζητήσεις καὶ ἄλλαι λεπτομέρειαι εἶνε τόσον σπουδαῖαι, ὥστε φρονούμεν ὅτι ἐφίσταται ἀνάγκη νὰ γείνη συντομωτάτη αὐτῶν ἀνασκόπησις ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» ἀπὸ τοῦ ἐπομένου φύλλου, ἵνα μὴ διατελώμεν ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἀλλαχόθεν συντελουμένων ἐν τοῖς κόλπαις τῆς ὀρθοδοξίας ὑπὸ μᾶς σημαντικῆς αὐτῆς διακλαδώσεως.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνεπεία τηλεγραφήματος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὑδρας καὶ Σπετσῶν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, εἰδοποιούντες ὅτι τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖον ἐτηλεγράφησεν εἰς Πόρον ὅπως θεωρηθῆ ἄνεσταλμένη ἢ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ τῆς καθαιρέσεως εἰς τὸν τέως Ἱερέα Μαρόκον, ὁ Μακ. Πρόεδρος τῆς

Ἱερᾶς Συνόδου, ἐκτὸς ἄλλων ἐνεργειῶν, ἔγραψε πρὸς τὸν ἐν Πόρῳ ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον τοῦ Σεβ. Ὑδρας, ἵνα δηλώσῃ πρὸς τὰς Ἀρχὰς καὶ πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς κατοίκους Πόρου ὅτι ὁ εἰρημένος τέως ἐφημέριος εἶναι ἀπογυμνωμένος τῆς ἱερωσύνης ὑποβιβασθεὶς εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν, δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ Δευτεροβαθμίου Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου Ἀθηνῶν, ὅθεν οἱ κοινωνοῦντες αὐτῷ ὡς Ἱερεὶ ὑπόκεινται κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας τοῖς βαρυντάτοις ἐκκλησιαστικαῖς ἐπιτιμίαις.

— Ἐλήφθησαν παρὰ τοῦ Μακ. Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γράμματα τοῦ Πριματίου Ρουμανίας διὰ μακρῶν ἐκτιθέμενα τὴν εἰς Πατριάρχην προαγωγὴν αὐτοῦ μετὰ πρότασιν τῆς περὶ αὐτὸν Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἀπόφασιν τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Μακ. Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπεφυλάχθη ν' ἀπαντήσῃ μετὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς κατὰ τὴν προσεχῆ συνέλευσιν τοῦ Ὀκτωβρίου.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀνεγεροθέντος μεγάλου ναοῦ τῆς Ἁγίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου, ἐν μέσῳ ἀπείρου συρροῆς εὐσεβοῦς ἐκκλησιασμάτου.

— Παρεπιδημεῖ ἐν Ἀθήναις, προσερχόμενος ἐκ Κύπρου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πάφου κ. Ἰάκωβος, ὅστις, ὡς παλαιὸς τροφίμος τῆς Ῥιζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἱεροῦργήσας ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς ἐτέλεσε τὸ ὑπὸ τοῦ συνδέσμου τῶν ἀποφοίτων Ῥιζαρείων διοργανωθὲν μνημόσυνον τῶν ἄχρῃ τοῦδε κοιμηθέντων ἐν Κυρίῳ τροφίμων αὐτῆς. Ἐπὶ τῷ μνημοσύνῳ ὁμίλησέ τινα καίρια ὁ Πρόεδρος τῶν ἀποφοίτων τῆς Ῥιζαρείου Σχολῆς κ. Τζοβάρας.

— Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, καταρτισθὲν ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, συμφώνως τῷ νέῳ ἑσωτερικῷ Κανονισμῷ συνήλθε τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν εἰς πρώτην συνεδρίαν ἀποτελούμενον ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Βρεσθάνης ὡς προεδρεύοντος, τῶν ἀρχιμανδριτῶν Πορφυρίου Κυριακίδου, Προκοπίου Καλλιωνιζῆ, Προκοπίου Τζαβάρου, Διονυσίου Χρυσηδημητρίου, Σεραφείμ Χαροῦτου καὶ τῶν πρεσβυτέρων Γεωργίου Μακρῆ, Ἰωάννου Ζησιμοπούλου, Ἀγγέλου Νησιώτου, Ἰωάννου Σακκά καὶ Λουκά Παπαναστασίου.

— Ὁ Ἀ' Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκήρυξε καὶ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐν τοῖς ναοῖς τοῦ Πειραιῶς τὸν θεῖον λόγον διαφωτίζον τὸν λαὸν περὶ τῆς διενεργουμένης κατὰ τῆς ὀρθοδόξου καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ κατὰ τῆς χριστιανικῆς ἐν γένει θρησκείας προπαγάνδος. Τὸ αὐτὸ ἐπραξάν ἱκανοὶ τῶν κληρικῶν ἐν ναοῖς τῶν Ἀθηνῶν.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, ὡς Ἐπίτιμος Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, κατὰ τὸ λῆξαν Πανεπιστημιακὸν ἔτος ἐδίδαξε πρὸς τοὺς φοιτητὰς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς εἰς τρία μαθήματα τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

— Ἡ Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία, ἣς

Ἐπίτιμος Πρόεδρος τυγχάνει ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, ἐόρτασε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τὴν τεσσαρακονταετηρίδα ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς. Τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου τὰ μέλη τῆς Ἐταιρείας καὶ πλῆθος κόσμου ἐξέδραμον εἰς τὴν Μοῆν Λαφρίου, ἔνθα μετὰ προσφώνησιν τοῦ Προέδρου κ. Ἐπ. Παπαφράγκου ἀπεκαλύφθη μαρμαρίνη πλάξ μετ' ἐπιγραφῆς δηλεύσεως τὴν διάσασιν καὶ ἐπισκευὴν τῆς Μοῆς μερίμνη τῆς Ἐταιρείας. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀντιφωνήσας ἀπένευμε τὸν δίκαιον ἔπαινον εἰς τὴν Ἐταιρείαν. Εἶτα χοροστατοῦντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου χορὸς μαθητῶν τῆς Ριζαρίου Σχολῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Κ. Παπαδημητρίου ἔψαλε δοξολογίαν, ὠμίλησαν δὲ ὁ μὲν κ. Ὁρλάνδος περὶ τῆς ἱστορίας τῆς Μοῆς καὶ τοῦ ναοῦ αὐτῆς, ὁ δὲ κ. Ἀδαμαντίου περὶ τῶν θαυμασίων μωσαϊκῶν αὐτῆς. Τῇ ἑκατέρῃ ἡμέρῃ 10 1)2 π. μ. ἤρξατο ἡ ἐν τῷ Βυζαντινῷ Μουσείῳ ἐπίσκεψις τῶν καιμηλίων τῆς χριστιανικῆς τέχνης, αἵτινα ἡ ἑταιρεία περιευνέλεξε, μετὰ μίαν δὲ ὥραν ἐγένετο συγκέντρωσις ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελειῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἔνθα ὁ πρῶτος ἐχαιρέτισε τὴν Ἐταιρείαν καὶ ἐξῆρς τὸ ἔργον αὐτῆς, ἀντιφώνησε δὲ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος εὐχαριστήσας τὸ Πανεπιστήμιον διὰ τὴν προσγενομένην εἰς τὴν Ἐταιρείαν τιμὴν καὶ παραστήσας τὰς γενικὰς γραμμὰς τοῦ ἔργου αὐτῆς. Ὁ κ. Παπούλιας, πρόεδρος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, ἐχαιρέτισε δι' ὀλίγων τὴν ἀδελφὴν Χριστιανικὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐταιρείαν, ὁ δὲ Γεν. Γραμματεὺς ταύτης κ. Α. Φιλαδέλφους ἐξέθηκε τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν δρᾶσιν τῆς Ἐταιρείας. Τὴν ἑσπέραν τῆς Τρίτης τὸ Προεδρεῖον αὐτῆς παρεκάθησεν εἰς δειπνον, εἰς ὃ προσεκληθῆσαν, ἐκτὸς ἄλλων ἐπισήμων, καὶ ὁ παρεπιδημῶν ἐν Ἀθήναις Ἀγγλικανὸς πρεσβύτερος κ. J. Douglas.

—Τοῦ νέου Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου ἀναγνωρισθέντος ὡς νομικοῦ προσώπου, μετέχουσιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου οἱ αἰδ. Δημ. Βλυσίδης, Ἄγγλος Νησιώτης, Γεώργιος Στεφανόπουλος, Ἰωάννης Σακκάς, ὁ κ. Δημ. Μένανδρος Διευθυντῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Γρηγ. Παπαμιχαήλ καὶ Παν. Μπρατσιώτης. Τὸ ταμεῖον τοῦ ἰδρύματος ἀνέλαβεν ὁ κ. Δ. Μένανδρος, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ἐξελέγη ὁ αἰδ. Δ. Βλυσίδης, Γραμματεὺς ὁ αἰδ. Γ. Στεφανόπουλος καὶ ἐκόπις ὁ κ. Π. Μπρατσιώτης· ἐκ τῶν τελευταίων τριῶν ἀπετέλεσθη συμφώνως πρὸς τὸν ὀργανισμόν ἡ Ἐφορὴ τοῦ ἰδρύματος. Τὸ Δ. Συμβούλιον θὰ συμπληρωθῇ δι' ἑνὸς ἑπιλαϊκοῦ μέλους, ἐκλεγχομένου ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ἀντὶ τοῦ καθηγητοῦ κ. Δ. Μπαλάνου μὴ εὐκαιροῦντος νὰ μετέχη τῶν ἐργασιῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τούτου ἕνεκα μὴ ἀποδεξαμένου τὸν διορισμόν του.

—Κατ' ἐντελὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κατήλθε τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ εἰς τὸν προσφυγικὸν συνοικισμόν Ν. Κοκκινιάς καὶ ὠμίλησε πρὸς τοὺς τριάκοντα περίπου διδασκάλους καὶ διδασκαλίσας κατὰ

τοῦ Οὐνιτισμοῦ τονίσας τὸν κίνδυνον, ὃν διατρέχουσιν οἱ προσφυγόπαιδες ἐκ τῆς νεοφανοῦς ταύτης προπαγάνδας, καὶ τὸ καθήκον, ὅπερ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς διδασκάλους πρὸς καταπολέμησιν αὐτῆς. Ὁ διευθυντῆς τῶν Σχολῶν ἐκ μέρους τοῦ διδασκοντος προσωπικοῦ ἠψυχάρησεν τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Μακαριωτάτου διὰ τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν προσφύγων καὶ ἐδήλωσεν ὅτι, τὸσον αὐτός, ὅσον καὶ οἱ συνάδελφοί του ἀντιλαμβανόμενοι τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου ἐκ τῶν διαφόρων προπαγανδῶν τάσσονται παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἐκκλησίας, ἵνα μετ' αὐτῆς πολεμήσωσι κατὰ τῶν ἐπιβουλευομένων τὸ ἔθνος καὶ τὴν κοινωνίαν μας ἐχθρῶν.

—Κατ' εἰδήσεις τοῦ Θεσσαλικοῦ τύπου ἡ χιλιαστικὴ προπαγάνδα ἤρξατο καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ ἐντεταμένην τὴν προσηλυτιστικὴν αὐτῆς δρᾶσιν, ἔσχε δὲ θύματά τινα ἐν Τρικκάλαις, ἔνθα περὶ τοὺς 65 ἠσπασθησαν τὴν ἀντιχριστιανικὴν δοξασίαν τοῦ χιλιασμοῦ, πρὸς γενικὸν σκανδαλισμὸν τῶν κατοίκων, οἵτινες ἔφθασαν μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἐκθάψωσι τὸν νεκρὸν τοῦ χιλιαστοῦ Σπυροπούλου, πρῶτην βουλετοῦ, φέροντες βαρέως τὴν γενομένην εἰς αὐτὸν ἄνευ ἐκκλησιαστ. πομπῆς χιλιαστικὴν κηδεῖαν. Ἐπιπλέον δέ, κατὰ τὰς αὐτὰς πάντοτε εἰδήσεις, ἤρξαντο σημειούμενα καὶ οἰκογενειακά τινα σκάνδαλα ἐξ αἰτίας τῆς προπαγανδιστικῆς ταύτης δρᾶσεως τῶν χιλιαστῶν.

—Κατὰ τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν πρόγραμμα τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς χιλιεστῆς ἐξακοσιοστῆς ἑπετείου τῆς Ἀ' Οἰκουμένης· Συνόδιον, σήμερον Σάββατον ἑσπέρας, θὰ τελεσθῇ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ, χοροστατοῦντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ὁ Ἐσπερινός. Αὐριον Κυριακὴν ἡ θεία λειτουργία θὰ τελεσθῇ ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τῶν παρεπιδημούντων ἐν Ἀθήναις Ἀρχιερέων. Θὰ ψάλλῃ δὲ ὁ χορὸς τῶν μαθητῶν τῆς Ριζαρίου Σχολῆς. Κατὰ τὴν λειτουργίαν θὰ ὁμιλήσῃ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης· Γόργυνος καὶ Μεγαλοπόλεως. Μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας θὰ τελεσθῇ δοξολογία, καθ' ἣν θὰ ὁμιλήσῃ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος. Δοξολογία θὰ τελεσθῇ ταυτοχρόνως ἐν ἅπασιν τοῖς ναοῖς. Περὶ ὥραν 11ην, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελειῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ Καθηγητῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Δοχμ. κ. Βασίλειος Στεφανίδης, θὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς Ἀ' Οἰκουμένης Συνόδου. —Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἐδήλωσε τὰ ἐξῆς πρὸς τὸν καθημερινὸν τύπον τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, ἐν σχέσει πρὸς τὴν οὐνιτικὴν προπαγάνδαν:

«Δυστυχῶς οὐδὲν μέτρον μέχρι τοῦδε ἐλήφθη κατὰ τῆς ἀσυστόλως διεξαγομένης Οὐνιτικῆς προπαγάνδας, ἐνῶ μετὰ τὰς γενομένας ἀποκαλύψεις πραγματικῶν καὶ ἀναντιρρήτων γεγονότων προσηλυτισμοῦ ἐπεβάλλετο α') ἡ ἀμεσὸς διάλυσις τοῦ παρονόμως λειτουργοῦντος Σχολείου τῶν Οὐνιτῶν, β') ἡ ἀπόδοσις ὅλων τῶν ὑπ' αὐτῶν κερταυμένων ὀρφανῶν ὀρθοδόξων παιδῶν, γ') ἡ μεταβολὴ τοῦ σχήματος, δ') ἡ ὀριστικὴ ἀπομάκρυνσις ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ ἐν Ρώμῃ νῦν εὐρισκομένου ὑβριστοῦ Οὐνίτου Ἐπισκόπου

Γεωργίου Χαλαβατζή. Τοιαῦτα μέτρα ἐνδεικνύονται καὶ ὑπὸ τῶν διεθνῶν Συμβάσεων μὴ ἐπιτροπευσῶν τὴν ἐν Ἀθήναις παρουσίαν τοῦ Ἐπισκόπου τούτου, καὶ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, ἀπαγορευόντος τὸν προσηλυτισμόν, καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ Κράτους ἀπαγορευόντων τὴν ἀνευ ἀδείας καὶ ἐμπορίας αὐτοῦ ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν Ὀρφανοτροφείων καὶ Σχολείων. ἴσως μόνον θὰ ἐχρειάζετο εἰδικὸς νόμος διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ σχήματος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκδοσις τοιούτου νόμου εἶναι εὐκολωτάτη.

Ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε κινήσεως τοῦ ζητήματος εἶνε, ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν ταχάνει τῆς προστασίας τοῦ Κράτους κατὰ τὸ Σύνταγμα. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὸ θράσος, μεθ' οὗ ἐργάζονται οἱ Οὐνῖται ἐτοιμαζόμενοι νὰ παραθερίσωσιν ἐν Αἰγίνῃ, τὴν ὁποίαν θὰ καταστήσουν νέον κέντρον προπαγάνδας. Ἀλλ' ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία θὰ μετανοήσῃ οἰκτρῶς καὶ θὰ εὐρεθῇ πρὸ μεγίστων δυσχερειῶν, ἐὰν παραμείνωσιν ἐν Ἑλλάδι οἱ Οὐνῖται, διότι ὅπου μετέβησαν οὗτοι προῦκάλεσαν ταραχὰς καὶ ἀνωμαλίας. Ἡ ἐν Κων/πόλει ἐνεργεσία τῶν ὑπῆρξε σκανδαλωδεστάτη, ἀναγκάσασα τὸν ἀείμηστον Πατριάρχην Ἰωακείμ Γ' νὰ ἐκδώσῃ δορυτοῦτῃν κατ' αὐτῶν ἐγκύκλιον, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐσημείωσε καὶ τὸ περιφρονητικὸν ἐκεῖνο, ὅτι οἱ Οὐνῖται τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην φέρουσιν ἀποτυπωμένα καὶ ἐν αὐτῇ ἐπιτῆ μετεσηματισμένη περιβολῇ των. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν Ῥουμάνος καθηγητῆς εἰσέγεν ὅτι οἱ χριστοὶ ἐχθροὶ τῆς Ῥουμανικῆς ἐνότητος καὶ τῆς ἐσωτερικῆς γαλήνης τῆς Ῥουμανίας εἶνε οἱ Οὐνῖται, ἀνερχόμενοι εἰς ἐν ἑκατομύριον ἐν Ῥουμανίᾳ.

Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν τι κατὰ τῶν ὁπαδῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ῥώμης. Τιμῶμεν καὶ ἀγαπῶμεν τοὺς ὁμογενεῖς καὶ συμπολίτας μας λατίνους τὸ δόγμα. Δὲν δυνάμεθα ὅμως ν' ἀνεχθῶμεν τὸν προσηλυτισμόν, οἱ δὲ Οὐνῖται ἀποτελοῦσι δολερὸν καὶ ἀπατηλὸν σύστημα, ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ἔχον τὴν προπαγάνδαν. Τὰ ὄφρανα, τὰ ὁποῖα συλλέγουσι κατὰ τρόπον ὑπενθυμίζοντα τὸ Γιανιτσαρικὸν παιδομάζωμα, τὰ προσηλυτίζουσιν, ὡς ἀπεδείχθη ἤδη, ἐκμεταλλεσόμενοι δὲ τὴν δυστυχίαν τῶν προσφύγων διδάσκουσι πρὸς αὐτοὺς ἀποστροφῆν πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, διαφθεῖρουσι συνειδήσεις καὶ ἐπιδιώκουσι τὴν διάσπασιν τῆς ἐνότητος τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Γνωρίζομεν ἐν Ἀθήναις ἑλληνικὰς οἰκογενεῖας, αἱ ὁποῖαι εἶνε διηρημέναι ἐκ τῆς Οὐνιτικῆς προπαγάνδας.

Ἡ Οὐνιτικὴ προπαγάνδα εἶναι προωρισμένη νὰ προκαλέσῃ ἐν Ἑλλάδι μεγάλας ἀνωμαλίας καὶ ταραχὰς, ἐὰν τὸ ταχύτερον δὲν ἐκδιωχθῶσιν οἱ Οὐνῖται ἐκτελουμένων τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων τοῦ Κράτους, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀξιοπρέπεια ἀπαιτεῖ τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν ὡς προπαγανδιστῶν. Τοῦτο ἐπίσης ἐπιβάλλει καὶ ἀπαιτεῖ ἡ προστασία τῆς ἐπικρατοῦσης ἐν Ἑλλάδι Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ἠσυχία καὶ ἡ ἐσωτερικὴ γαλήνη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ Θεσσαλία καὶ ἄλλαι ἐπαρχίαι κατ' αὐτὰς εἶνε ἀνάστατοι ἐξ ἄλλης προπαγάνδας, τῆς τῶν χιλιαστῶν. Εἰς τινα χωρία συνέβησαν σκηναὶ τραγικώταται, ἀ-

πελοῦνται δὲ αἱματηραὶ συρροαὶ μεταξὺ τῶν χωρικών, τοὺς ὁποίους συνετάραξεν ἡ ἐλευθέρως ἐργαζομένη καὶ ὀργιάζουσα χιλιαστικὴ προπαγάνδα. Ἐὰν ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων αἱ ἡμέτεροι ὑποδείξεις, δὲν θὰ ἐτόλμων οἱ χιλιασταὶ νὰ σκανδαλίζωσι τὰς συνειδήσεις τῶν χωρικών δι' αὐτόχρομα ἐξωφρενικῶν διδαγμάτων.

Ἄς μὴ ἐπαναληφθῇ τὸ λάθος διὰ τὴν Οὐνιτικὴν προπαγάνδαν. Ἡ Ἐκκλησία δὲν παύει ἐκτελοῦσα τὸ καθήκον τῆς πρὸς διαφώτισιν καὶ διδασκαλίαν τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ ἔχει καὶ τὸ Κράτος ὀρισμένα καθήκοντα. Τὸ ἐν Ἀθήναις Οὐνιτικὸν συγκρότημα πρέπει νὰ διαλυθῇ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀρχομένου τοῦ Μαΐου συνήλθεν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐπιτροπὴ ἐξ ἀντιπροσώπων σωματείων καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων, ἡς συνεσκέφθη διὰ τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν συσσιτίου τῶν ἀπόρων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων Λευκωσίας. Ἀπεφασίσθη ὅπως λειτουργήσῃ τὸ συσσίτιον εὐθύς ἀμέσως δοκιμαστικῶς, ἐξελέγησαν δὲ 120 περίπου μαθηταὶ καὶ μαθήτριά, οἵτινες θὰ μετεῖχον αὐτοῦ κατ' ἀρχάς.

Κατὰ τὰς πληροφροῖας κυπριακῆς ἐφημερίδος διὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1925—1926 θὰ διατεθῇ ποσὸν 2836 λιγῶν διὰ μισθοῦς νέων διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν, θὰ διορισθῶσι δὲ ὑπερπεντήκοντα τοιοῦτοι.

Τὸ Ἑλλ. Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἐψηφισε, κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφροῖας, τὴν ἴδρυσιν νέων Παρθεναγωγείων εἰς χωρία ἔχοντα πλείονας τῶν 400 κατοίκους, οὕτω δὲ πρόκειται νὰ ἰδρυθῶσιν ὑπὲρ τὰ εἴκοσι Παρθεναγωγεῖα.

Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον τῆς Κύπρου συνεδρίασαν ἐν Λεμεσῷ τῇ 25ῃ Ἀπριλίου ἐ.ξ. ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου ἐκ' εὐκαιρίας τῶν ἐκεῖ τελεσθέντων ἀγῶνων διὰ ψηφίσματος, ἐπιδοθέντος πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς καὶ Πληρεξούσιον ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει κ. Π. Καρασεβδῶν, παρεκάλεσεν αὐτὸν ὅπως διαβιβάσῃ «τὰ αἰσθήματα τῆς αἰωνίας ἀφοσιώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς Νήσου ταύτης πρὸς τὴν ἐλευθέραν Πατρίδα καὶ τὸν διάπυρον καὶ ἀναλλοίωτον πόθον του ὑπὲρ τῆς ταχείας ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεώς του».

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Λάρνακος, κατέπλευσαν ἐκείσε μεταβαίνοντες εἰς Ἀγίους Τόπους 173 προσκυνηταὶ ἐξ Ἰσπανίας, Ἑλλάδος καὶ Κωνσταντινουπόλεως προσερχόμενοι. Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν καὶ τινες ἐπίσημοι, ἐν οἷς καὶ ὁ Καρδινάλιος τοῦ Τολέδου, Πατριάρχης Ἰσπανίας, ὁ Καρδινάλιος τῶν Ἰνδιῶν καὶ ὁ θεῖος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰσπανίας. Ἐξελεθόντες εἰς Λάρνακα ἐπεσκέφθησαν πάντες τ' ἀξιοθέατα τῆς πόλεως.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατ' εἰδήσεις τοῦ ἡμερησίου τύπου βεβαιούται μεταξύ τῶν διπλωματικῶν κύκλων τοῦ Βιτικανοῦ ὅτι διηυθετήθη ὀριστικῶς ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Γαλλίας διαφορά. Γαλλικὴ ἀποστολὴ μεταβάσῃ ἐν πάσῃ μυστικότητι εἰς Ρώμην συνεννοήθη μετὰ τοῦ καρδινάλιου Γάσπαρι διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς παρὰ τῷ Βιτικανῷ γαλλικῆς πρεσβείας, τηρουμένου προσωρινῶς τοῦ σημερινοῦ καθεστώτος, μέχρι τοῦ κατευρασμοῦ τῶν πνευμάτων ἐν Γαλλίᾳ. Ἐλέχθη πρὸς τοῦτους ὅτι τῆς ἐν λόγῳ ἀποστολῆς ἡγήθη ὁ κ. Μπριάν. ὅπως συννητήθη μετὰ τοῦ Πάπα κατὰ τὴν ἐν Ρώμῃ 48ωρον διαμονὴν του.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι αἱ ἐν Παλαιστίνῃ ἀνασκαφαὶ αἱ διανερούμεναι ὑπὸ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ἔφεραν εἰς φῶς σπουδαία εὐρήματα. Οὕτω ἐν σπηλαίῳ παρὰ τὴν Τιβεριάδα ἀνεκαλύφθησαν ὑπολείμματα κατοικιῶν τῆς παλαιολιθικῆς ἐποχῆς, τῆς τέχνης τῆς ὁποίας σώζονται δείγματα εἰς τὰς ἐν σπηλαίῳ εὐρεθείσας γλυφάς.

NEA BIBLIA

Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Πολυκάρπου. Λόγος εἰς τὸν Γρηγόριον Ε'.—Ὁ Σ. Μητροπολίτης Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Πολυκάρπος, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἐγκαινιασμοῦ τοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γρηγορίου Ε' Ἱ. Ναοῦ ἐν Δημητσάνῃ, ἐξεφώνησε περισπούδαστον λόγον ἐν ᾧ ἀναπτύσσει μετὰ πολλῆς τῆς δυνάμεως καὶ ἐν λαμπρῇ γλώσσῃ τὰ κατὰ τὸν ἱερὸν Γρηγόριον καὶ κυρίως τὰ κατὰ τὸ μαρτύριον αὐτοῦ. Ὁ Μακ. Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἔγραψε πρὸς τὰς διευθύνσεις τῶν Ἱερατικῶν Σχολῶν ἐπ' ὀδαικνύων ὅτι ὠφελιμοτάτη δύναται ν' ἀποβῆ εἰς τοὺς τριτάτους αὐτῶν ἡ εἰσαγωγή τοῦ ὑποδειγματικοῦ τούτου ἡτόρο καὶ λόγου ὡς ἀναγνωστικοῦ βιβλίου. Συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ εἰς πάντα χριστιανόν.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Θήρᾳ Ἱ. Μονῆς Πρωφ. Ἐλιοῦ προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 31ῃ μηνὸς Μαΐου ἐ. ἔ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐν Θήρᾳ, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλευτοῦ. Θήρας τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν κινουμένων Καλλίστης καὶ Ἐμπορείου κείμενα κτήματα τῆς Μονῆς (ἄγρους καὶ ἀμπελώνες). Οἱ βουλομένοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λαβῶσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μονῇ τῇ 16ῃ Μαΐου 1925 Το Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ὀλυμπιατιστικῆς προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, ἐνοικιάσεως ἐνεργηθησομένην τῇ 1ῃ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐ. ἔ., ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ καὶ ὥρα 18 12 π. μ. ἐν Ἐλασσώνι, ἐνώπιον τοῦ συμβουλευτοῦ. Ἐλασσῶνος ἐπόμενα κτήματα τῆς Μονῆς: 1) Μίαν καρύταν 6000 ἔκ. 2) τρεῖς βαγιάνα 3000 ἔκ. 3) δύο βαγιάνα 2000 ἔκ. 4) ἐν βαγιάτιον

300 ἔκ. 5) ἐν βαγιάτιον 100 ἔκ. 6) πέντε σιταποθήκας καὶ 7) εἷς ὑπόμυλον ἐν τῷ χώρῳ Σέλου. Οἱ βουλομένοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λαβῶσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ὀλυμπιατιστικῆς τῇ 30ῃ Ἀπριλίου 1925. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Εὐβοίᾳ Ἱ. Μονῆς Γαλατάνης προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην τῇ 14ῃ μηνὸς Ἰουνίου ἐ. ἔ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10—12 π. μ., ἐν Λιμνῇ, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλευτοῦ. Λιμνῆς τὸ δικαίωμα τῆς ὑλοτομίας 300 ζυγίων καυσοξύλων ἐκ τῆς ἐκχερῶσεως καὶ ἀναλόγων ὀκαδῶν φυλανθρακῶν ἐκ τῆς ἐκρίζωστος πρὸς ἀγκύρωσιν παντῶν τῶν θύμων. Οἱ βουλομένοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λαβῶσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μ. Γαλατάνης τῇ 15ῃ Μαΐου 1925. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἱ. Μονῆς Ὀλυμπιατιστικῆς προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως ἐνεργηθησομένην τῇ 8ῃ μηνὸς Ἰουνίου ἐ. ἔ., ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ καὶ ὥρα 10—12 π. μ., ἐν Ἐλασσώνι, ἐνώπιον τοῦ συμβουλευτοῦ Ἐλασσῶνος τὰ ἐπόμενα κτήματα τῆς Μονῆς: 1) μίαν οἰκίαν ἐν Ἐλασσώνι ἐκ δύο δωατιῶν καὶ προαυλίου 2) μίαν οἰκίαν ἐν Τσαριτσανῇ ἰσόγειον. 3) ἓνα ἀχυρῶνα ἐν Ἐλασσώνι καὶ 4) ἓνα λαχανόκηπον ἐκ 10 στρεμμάτων. Οἱ βουλομένοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λαβῶσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Μ. Ὀλυμπιατιστικῆς τῇ 30ῃ Ἀπρ. 1925.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Χαλκίδι Ἱ. Μονῆς Μακρυμάλλης προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 14ῃ μηνὸς Ἰουνίου ἐ. ἔ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10—12 π. μ., ἐν Ψαχνοῖς, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλευτοῦ. Ψαχνῶν τὰς βοσκησίμους γὰς τῆς Μονῆς. Οἱ βουλομένοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λαβῶσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μ. Μακρυμάλλης 15ῃ Μαΐου 1925. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον.

"ΘΕΟΛΟΓΙΑ,"

Εἶναι τὸ ἀριστον τῶν παρ' ἡμῖν θεολογικῶν περιοδικῶν. Ἐκδίδεται εἰς τριμηνιαία τεύχη πρὸς τοὺς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου. Δευθύνεται ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Γρηγορίου Παπαμιχαήλ. Συντάσσεται ὑπὸ Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, διακεκριμένων θεολογῶν καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων. Δημοσιεύει πραγματείας ἐπὶ πάντων τῶν κλάδων τῆς Θεολογίας, τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῆς Ἱστορίας. Ἐτησίᾳ συνδρομὴ ἔστω, δρχ. 50, ἔξωτ. φρ. 50 Ἄμερ. Δολλ. 3.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον:

ΔΙΕΥΘΙΝΣΙΝ «ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ»

Ὁδὸς Σταδίου, 58—Ἀθήναις

Τύποις «Φοίνικας» Σταδίου 38. Ἀθήναις